

(Kort bemærkning).

Hjortnæs: Kort til fru Nathalie Lind: jeg har ikke alene tilsluttet mig forslaget, men jeg har også anbefalet det, og det kan fru Nathalie Lind læse i fortrykket om nogle få dage. Men forslaget er jo lagt frem til fri forhandling, og jeg har altså tilladt mig at pege på nogle problemer, som jeg synes det må være naturligt at drøfte, og det kan jeg ikke forestille mig at fru Nathalie Lind har noget imod.

Til hr. Thestrup må jeg sige, at jeg ikke tidligere har overvejet, hvorvidt det vil være rimeligt at udvide adgangen til udlæg i løn; jeg finder tanken interessant og mener, vi bør drøfte den i udvalget.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Jeg svarede ikke på fru Nathalie Linds spørgsmål tidligere om, hvad det var, der skulle være genstand for udvalgsforhandlingerne. Jeg beklager, at jeg ikke svarede, men oprigtig talt, jeg tog det for et forsøg på en morsomhed. Jeg kan da ikke forestille mig, at man kan være i tvivl om, at det, der skal være genstand for forhandling, er det lovforslag, vi forhandler om. Vi bruger ikke at give nogen mundkurv på, hverken vore egne eller andre, og hvis der i fru Nathalie Linds spørgsmål skulle ligge en antydning af, at der kan være divergenser mellem socialdemokratiets ordfører og dette lovforslag, ja, så forstår jeg måske spørgsmålet, men det er ikke relevant, og fru Nathalie Lind har sikkert ved adskillige lejligheder erfaret, at der kan være mere end nuancer endda imellem de synspunkter, der kommer til udtryk i et parti af mit partis størrelsesorden.

Så vil jeg egentlig kun takke hr. Thestrup for en, synes jeg, meget, meget central bemærkning. Hr. Thestrup sagde, at fagedforretninger i dag er til meget liden gavn for kreditor. Hvis vi kan gå til forhandlingerne i udvalget med dette motto, som jeg mener er aldeles rigtigt, synes jeg, vi har gode udsigter til at nå et godt resultat.

Jeg er naturligvis rede til at forhandle alle de spørgsmål, der er rejst i dag af alle ordførerne, ikke alene dem, der er kommet fra hr. Hjortnæs, også spørgsmålet om, hvorvidt

offentlige krav skal nyde fortrinsret, men hovedformålet er altså en forenkling, en rationalisering og en mere human holdning. Og hvis vi med disse lovforslags gennemførelse kunne fjerne noget af alt det abracadabra, som er knyttet til tvangsfuldbyrdelsen i dag, synes jeg, meget er nået. Hvem har været med til at lave disse tåbelige stempler, man sætter på nogle papirer, så de pludselig er ratihaberede, og man kan bruge dem til udlægsgrundlag? Det er jo nonsens. Skal vi ikke fjerne al den slags omsvøb, alt det spindelvæv fra gammel tid og se at komme til det centrale, til det, det drejer sig om?

(Kort bemærkning).

Nathalie Lind: Jeg takker justitsministeren for den afklaring, der nu er kommet; det er altså ministerens forslag, der er lagt op til forhandling. Men jeg takker også for den afklaring, der er kommet med, at ministeren vil være positiv over for at ændre forslaget, for så vidt angår det offentliges fortrinsstilling. Jeg håber så, at ministeren støttet af udvalget, hvor jeg kan forstå der er ret bred interesse for det, også vil kunne medvirke til, at finansministeren får samme opfattelse.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Jeg bliver desværre nødt til at korrigere; jeg er nok positiv i forhandlingerne om spørgsmålet, men jeg har ikke givet nogen tilslutning til hverken den ene eller den anden kurs. Mit forslag ligger til fri forhandling, som hr. Hjortnæs udtrykte det; vi kan drøfte ændringer både på det ene og det andet punkt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup): Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.